

Протокол №2

засідання педагогічної ради Грицівського ліцею від 31 жовтня 2019 року
Голова педагогічної ради – Старий В.П.
Секретар педагогічної ради – Козійчук Н. М.
Присутні: 40 чл. педради
Відсутні: 4 чл. педради (поважна причина)

Порядок денний

1. Про виконання рішень педради № 1 за серпень 2019 р.
2. Особливості організації проведення продуктивного уроку предметів різних профілів.
3. Патріотичне виховання дітей та молоді в навчальному закладі.

I. Слухали: директора ліцею Старого Віктора Петровича про виконання рішень попередньої педради. Віктор Петрович проінформував членів педагогічної ради про виконання рішень педради №1 від 30 серпня 2019 року.

Всі рішення щодо організованого початку навчального року та організації навчально-виховного процесу, організації харчування учнів, організації підвозу та розвозу учнів виконані повністю.

II. Слухали: заступник директора з навчально-виховної роботи Малишко Ірину Володимирівну про особливості організації проведення продуктивного уроку предметів різних профілів.

Суспільство XXI століття характеризується стрімкими змінами в усіх сферах життя й потребує людей, які уміють адаптуватися до зміни життєвих ситуацій, самостійно набувати необхідні знання, уміло їх застосовувати на практиці для розв'язання різноманітних проблем, критично мислити, грамотно працювати з інформацією, займатися самоосвітньою діяльністю. У зв'язку з цим важливого значення набуває виховання самостійності людини, як особистісної якості, що забезпечує найкращі можливості для становлення людини як вільного суб'єкта суспільної і професійної діяльності.

Одним із напрямів сучасної освіти є широке використання компетентісного підходу, що пов'язано з розширенням освітнього простору за межі формальної освіти в паралельні структури системи безперервної освіти і навичок діяльності учнів в конкретних ситуаціях. Однією з основних проблем компетентісного підходу є створення загальноприйнятої методики формування ключових компетентностей, серед яких важливе місце належить пізнавальній компетентності.

Навчально-пізнавальна компетентність – це сукупність компетентностей учня у сфері самостійної пізнавальної діяльності, що включає елементи

логічної, методологічної, евристичної, загально навчальної діяльності, співвіднесеної з реальними об'єктами, які пізнаються учнем.

Сьогодні учень повинен повертатися з навчального закладу з певними результатами. Щоб дійсно був результат і він був ефективним, необхідна інтеграція теоретичного навчання в практичний досвід. Спробою вийти на новий рівень творчо організованої освіти, заснованої на інтересах школяра, який навчається самостійно та взаємодіє з педагогом, стало продуктивне навчання.

Продуктивне навчання як цілісна концепція виникла порівняно нещодавно. Першим освітнім проектом, який пов'язує з терміном "продуктивне навчання", була програма нью-йоркської школи "Школа без стін", що виникла на початку 70-х років. Основна мета даного проекту полягала в створенні освітньої системи, яка б забезпечила одержання загальної професійної освіти та адаптацію особистості до нових соціально-економічних умов. І. П. Підласий одним із можливих шляхів розвитку продуктивної освіти в Україні вважає введення її прийомів та практик як доповнення до навчання у загальноосвітніх навчальних закладах.

За І. Підласим "Продуктивними назвемо знання, уміння, спираючись на які випускники школи знаходять міцну опору для свого майбутнього. Продуктивні знання, уміння – необхідні, дієві, міцні, постійно актуальні. Саме такі продукти школи затребувані у сучасному житті."

Освітні цілі продуктивного навчання - отримання конкретного продукту в результаті самостійної предметної діяльності учня згідно із загальними вимогами навчання.

Продуктивне навчання – це процес освіти, метою якого є розвиток особистості в співтоваристві, також удосконалення самого товариства. Цей процес спрямований на успішність у діяльності, орієнтований на продукт, та осмислення цієї діяльності в групі учнів за підтримки педагогів у реальній життєвій ситуації.

Продуктивне навчання відрізняється від відомих методів і форм навчання тим, що до процесу навчально - пізнавальної діяльності додаються завдання, що потребують від учнів створення власного значимого продукту на підставі знань, якими вони володіють.

В основі продуктивного навчання лежать інтерактивні технології. Саме вони допомагають дитині реалізувати свій потенціал, дають можливість працювати відповідно до своїх здібностей, в оптимальному темпі, сприяють виявленню індивідуальності, розвитку самосвідомості, підвищенню самооцінки та самоствердженню, що є важливим як для талановитого, так і для слабого учня.

В процесі продуктивного навчання учень набуває прикладного досвіду практичної діяльності сприймає систему знань через призму практичного досвіду, завдяки новому досвіду роботи визначає й фіксує мету поведінки та дій, що ведуть до підвищення життєвої компетентності.

Продуктивна організація освіти дозволяє учням пізнати навколишній світ (когнітивні методи), створити освітню продукцію (креативні методи). Саме креативні методи навчання орієнтовані на створення учнями власних освітніх продуктів.

Продуктивне навчання спрямоване на організація навчальних занять, які сприяють створенню під керівництвом учитель проблемних ситуацій й активну самостійну діяльність учнів з їх вирішення, у результаті чого відбувається розвиток розумових здібностей учнів, творче оволодіння знаннями. Пізнавальна самостійність учнів у навчанні визначається готовністю особистості до оволодіння знаннями своїми силами. Пізнавальна активність полягає в тому, що учень, аналізуючи, порівнюючи, синтезуючи, узагальнюючи та конкретизуючи фактичний матеріал, сам шукає та одержує нову інформацію.

Продуктивне навчання – це розвиток не тільки учня, але й зміст його освіти. Учень стає суб'єктом, конструктором і продуктом особистої освіти. Учитель в системі продуктивного навчання – компетентний консультант, наставник, науковий керівник індивідуального проекту. Учень і вчитель у співпраці створюють особистісну освітню продукцію: індивідуальні освітні програми, дослідження, проекти, комп'ютерні програми, науково - дослідницькі роботи, картини, вироби з різних матеріалів, вірші тощо.

Умовою ефективного навчання в системі продуктивного навчання є мотивація. Уміння й бажання навчатися – це той фундамент, який закладає вчитель.

Як освітній процес продуктивне навчання реалізується в рамках індивідуального шляху, що являє собою послідовність кроків, де кожний крок має певний результат, оскільки є продуктивно спрямованою діяльністю в реальних життєвих ситуаціях.

Необхідність індивідуалізації доповнюється груповим навчанням, значення якого не менш важливе. Учні здобувають досвід комунікації з однолітками для того, щоб самовизначитися і віднайти почуття власної гідності.

В системі продуктивного навчання здійснюється якісне оцінювання індивідуального освітнього процесу, що фіксує особисте просування кожного учня відповідно до персональних завдань і якості продукту. При оцінюванні акцент робиться на умінні використовувати знання, інформацію в різних видах діяльності. У зв'язку з цим актуальними є методи, що оцінюють уміння і

здатність учня використовувати одержані знання в реальній дійсності (тестування, проектна діяльність, портфоліо).

Використання особистого досвіду з користю для інших, аналіз досягнутих результатів, вибір форм і місця діяльності, відповідальність за свій вибір перед собою та іншими, мотивація до творчої інноваційної діяльності – все це є результатом запровадження продуктивного навчання.

Процес навчання не автоматичне вкладання навчального матеріалу в голову учня. Він потребує напруженої розумової роботи дитини і її власної активної та продуктивної участі в цьому процесі.

Виступили:

1. Учитель української мови та літератури Козійчук Н. М., яка розповіла про особливості організації проведення продуктивного уроку філологічного профілю з української мови.

У сучасному суспільстві посилюється потреба в отриманні якісної освіти. Сьогодні освіта повинна стати адаптаційною, що дає можливість випускникові загальноосвітнього навчального закладу знайти собі гідне місце в житті в умовах конкурентної боротьби. Зараз розширюється і оновлюється зміст, здійснюється гуманізація вищої освіти. У цьому контексті українська мова займає особливе місце, забезпечуючи культурно-гуманістичну спрямованість, формування морального світу і розвиток духовної сфери особистості.

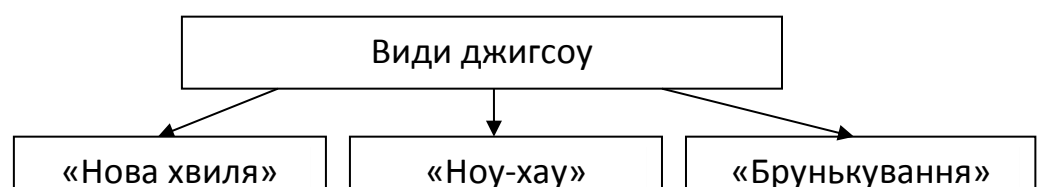
У процесі профільного навчання розв'язується одне з головних завдань сучасної загальноосвітньої школи України – формування і розвиток особистості на основі врахування індивідуальних особливостей учнів, їхніх освітніх потреб, нахилів, інтересів і здібностей.

Особливо важливо організувати у класах філологічного профілю навчання так, щоб воно активізувало розвиток учнівської креативності. А це не є реальним без упровадження в систему роботи вчителя інноваційних освітніх і педагогічних технологій.

При проведенні уроків мови та літератури використовую мультимедійні презентації. На таких уроках реалізуються принципи доступності, наочності. Вони ефективні своєю естетичною привабливістю.

Досягнення високої продуктивності в умовах особистісно зорієнтованого уроку найоптимальніше забезпечує метод джигсоу.

Практикую як індивідуальні, так і групові джигсоу-презентації.

«Нова хвиля» — це додавання нового до раніше визначеного, вивченого, опрацьованого; це своєрідне оновлення традиційного, уточнення та відшліфовування ґрунтовних знань.

«Ноу-хау» — це опрацювання абсолютно незнайомої інформації із подальшими аналітично-синтетичними процесами, зіставлення нового із протилежними точками зору. Цей метод використовується здебільшого під час здобуття учнями нових знань, особливо тоді, коли діти самостійно опрацьовують матеріал. Результати проведеної роботи — джигсоу-презентація.

«Брунькування» — унікальний метод сходження від простого до складного, головною ідеєю якого є шлях «від нерозкритої бруньки до соковитої ягідки».

Практикую різні типи уроків, які допомагають відійти від стандарту, підштовхнути учня до власного, особливого погляду на життя. Це, як правило, урок – урок-журнал, урок-дослідження, урок-віртуальна подорож, урок-моделювання, урок-практикум.

З метою створення атмосфери успіху (складова методу джигсоу) для мотивації навчальної діяльності використовую такі прийоми: «Віночок очікування», «Кросворд», «Чайнворд». Рефлексію проводжу в письмовій та усній формі, як-от: «Коло друзів», «Бліц-опитування», «Тест-нумеролог». Свою систему уроків будую так, щоб учні працювали з повною самовіддачею, з інтересом.

Краще запам'ятовується інформація у вигляді схем, моделей, асоціацій, кросвордів, чайнвордів. Тому практикую на уроках записи нового матеріалу схематично. Саме цей метод використовую як на уроках мови (правила-схеми), так і на уроках літератури (блок-схеми).

Практична ж діяльність учнів на уроках української мови полягає й у виконанні вправ, тестових завдань, написанні переказів, творів. Саме схематичне подання правил сприяє кращому запам'ятовуванню. Велику увагу приділяю компетенції продуктивної творчої діяльності через стимулювання дослідницької роботи учнів.

При виконанні тестів школярам часто доводиться вибирати між «так» і «ні». Тому, наприклад, на уроці для формування навичок аргументованого відстоювання своєї позиції (складова методу джигсоу) використовую таку схему:

- 1) Формулювання завдання
- 2) Вибір позиції: так чи ні, чому?

3) Висновок.

Уроки будую на підставі рівноправного партнерства і спілкування на творчих засадах з використанням інтерактивних форм та методів: діалог, робота в парах, малих групах, мовна дуель, «карусель», синтез думок, коло ідей, мікрофон, мозковий штурм, аналіз ситуації, «дерево рішень», «ти – редактор», рольова гра, драматизація, інсценізація, «спіймай помилку», реклама, усний журнал, словесне моделювання, вільне письмо, «займи позицію», лінгвістична загадка, незакінчений ланцюжок та ін.

Отже, використання методу джигсоу як основної складової продуктивного навчання не лише розвиває інтерес до предмета, але й покращує якість знань.

2. Учитель історії Антонюк Т. Л., яка відмітила, що Історія – це не бездумне завчання дат, подій і явищ. Це досить глибокий розумовий процес. Тому завдання вчителя історії – не вчити учнів історії, а вчити її розуміти. Репродуктивні методи, прочитав, завчив, переказав, тут не діють. Слід застосовувати методи, які сприяють активній розумовій діяльності.

Метод роботи з різними джерелами інформації, історичними документами. На основі аналізу яких учні роблять власні висновки стосовно тих, чи інших історичних подій.

Метод прогнозування розвитку історичних подій на основі отриманих фактів. До прикладу: середина XIX ст. – поміщики з метою підвищення продуктивності своїх господарств збільшують свої земельні угіддя за рахунок селянських наділів, посилюючи експлуатацію. Учням пропонується змодельовати подальший розвиток подій на основі даного факту.

Метод моделювання історичних процесів при уявній зміні історичних фактів. До прикладу: учням пропонується зміна такого факту, як пакт Молотова-Рібентропа і змодельовати власний розвиток подій.

Метод, коли учням пропонується уявити себе на місці певного історичного діяча і виробити власну модель поведінки при вирішенні питань від яких залежить подальший розвиток подій. До прикладу: учням пропонується уявити себе на місці президента Януковича в період загострення ситуації навколо зміни зовнішньополітичного курсу України і виробити систему власних дій, щодо вирішення громадянського конфлікту мирним шляхом.

Метод проведення історичних паралелей між минулими і сучасними подіями. До прикладу: у 2014 році почалася військова агресія Росії на Сході України. На запит української влади, що роблять російські війська на території України, Москва заперечила свою участь. Учням пропонується провести історичну паралель з схожими подіями, які відбувалися в минулому України. Цей метод дає можливість усвідомити, що історія людства

рухається по спіралі, історичні події повторюються. Тому необхідно вчитися на уроках історії, на її помилках, щоб не повторювати їх у майбутньому.

Вище описані методи сприяють розвитку логічного історичного і критичного мислення, мотивації учнів до розуміння історії, формується їхня активна громадянська позиція.

3. Учитель математики Волощук Н. А. , яка розповіла про доцільність продуктивного навчання на уроках геометрії в профільному класі.

Продуктивне навчання – це процес освіти, метою якого є розвиток особистості в співтоваристві, також удосконалення самого товариства. Цей процес спрямований на успішність у діяльності, орієнтований на продукт, та осмислення цієї діяльності в групі учнів за підтримки педагогів у реальній життєвій ситуації

Продуктивне навчання відрізняється від відомих методів і форм навчання тим, що до процесу навчально-пізнавальної діяльності додаються завдання, що потребують від учнів створення власного значимого продукту на підставі знань, якими вони володіють. В основі продуктивного навчання лежать інтерактивні технології. Саме вони допомагають дитині реалізувати свій потенціал, дають можливість працювати відповідно до своїх здібностей, в оптимальному темпі, сприяють виявленню індивідуальності, розвитку самосвідомості, підвищенню самооцінки та самоствердженню, що є важливим як для талановитого, так і для слабкого учня. Так на уроці з теми «Многогранники» діти самостійно виготовляють моделі та потім , виконавши необхідні заміри, обчислювали площі різних поверхонь цікаво проходить урок з теми «Правильні многогранники».(Демонстрація робіт) .В процесі продуктивного навчання учень набуває прикладного досвіду практичної діяльності сприймає систему знань через призму практичного досвіду, завдяки новому досвіду роботи визначає й фіксує мету поведінки та дій, що ведуть до підвищення життєвої компетентності.(демонстрація робочих зошитів)

Продуктивна організація освіти дозволяє учням пізнати навколишній світ (когнітивні методи), створити освітню продукцію (креативні методи). Саме креативні методи навчання орієнтовані на створення учнями власних освітніх продуктів. При переході від планіметрії до стереометрії використовую хвилинки просторового тренінгу . Це дає можливість розвивати просторову уяву, креативне мислення.

Продуктивне навчання спрямоване на організація навчальних занять, які сприяють створенню під керівництвом учитель проблемних ситуацій й активну самостійну діяльність учнів з їх вирішення, у результаті чого відбувається розвиток розумових здібностей учнів, творче оволодіння знаннями. Пізнавальна самостійність учнів у навчанні визначається готовністю особистості до оволодіння знаннями своїми силами. Пізнавальна

активність полягає в тому, що учень, аналізуючи, порівнюючи, синтезуючи, узагальнюючи та конкретизуючи фактичний матеріал, сам шукає та одержує нову інформацію. Так в 10 класі проводяться систематично графічні практикуми, де діти самостійно шукають правильні варіанти побудови просторових об'єктів.

Продуктивне навчання – це розвиток не тільки учня, але й зміст його освіти. Учень стає суб'єктом, конструктором і продуктом особистої освіти. Учитель в системі продуктивного навчання – компетентний консультант, наставник, науковий керівник індивідуального проекту. Учень і вчитель у співпраці створюють особистісну освітню продукцію: індивідуальні освітні програми, дослідження, проекти, комп'ютерні програми, науково - дослідницькі роботи, картини, вироби з різних матеріалів, тощо. Умовою ефективного навчання в системі продуктивного навчання є мотивація. Уміння й бажання навчатися – це той фундамент, який закладає вчитель. Як освітній процес продуктивне навчання реалізується в рамках індивідуального шляху, що являє собою послідовність кроків, де кожний крок має певний результат, оскільки є продуктивно спрямованою діяльністю в реальних життєвих ситуаціях.

Необхідність індивідуалізації доповнюється груповим навчанням, значення якого не менш важливе. Учні здобувають досвід комунікації з однолітками для того, щоб самовизначитися і віднайти почуття власної гідності. В системі продуктивного навчання здійснюється якісне оцінювання індивідуального освітнього процесу, що фіксує особисте просування кожного учня відповідно до персональних завдань і якості продукту. При оцінюванні акцент робиться на умінні використовувати знання, інформацію в різних видах діяльності. У зв'язку з цим актуальними є методи, що оцінюють уміння і здатність учня використовувати одержані знання в реальній дійсності (тестування, проектна діяльність).

Використання особистого досвіду з користю для інших, аналіз досягнутих результатів, вибір форм і місця діяльності, відповідальність за свій вибір перед собою та іншими, мотивація до творчої інноваційної діяльності – все це є результатом запровадження продуктивного навчання.

Процес навчання не автоматичне вкладання навчального матеріалу в голову учня. Він потребує напруженої розумової роботи дитини і її власної активної та продуктивної участі в цьому процесі.

ІІІ. Слухали: заступника директора з виховної роботи Полеву Олену Іванівну про патріотичне виховання дітей та молоді в навчальному закладі.

Олена Іванівна розпочала свій виступ зі слів Василя Симоненка:

Україно, ти моя молитва,

ти моя розпука вікова...

Гримотить над світом люта битва

за твоє життя, твої права

Далі Полєва О. І. відмітила, що в умовах українських реалій, коли Україна ціною життя Героїв Небесної Сотні, зусиллями українських військових, добровольців, волонтерів відстоює свободу і територіальну цілісність, пріоритетного значення набуває національно-патріотичне та військово-патріотичне виховання молоді. Цілі покоління українців були виховані в дусі відчуження від рідної землі та національного самозречення. В нас формували почуття національної меншовартості, покривдженості, комплексу неповноцінності, навіювали переконання в перевазі «старшого брата». Навмисне поширення російськомовної літературної та музично-пісенної продукції, висвітлення неправдивої історії, висміювання українського характеру і традицій формувало явище етноциду. Наш народ намагалися позбавити усіх ознак культурної та духовної самостійності. Сьогодні єдиний шлях повернення державності – громадянсько-патріотичне виховання дітей та молоді. Патріотизм у сучасному розумінні – це відчуття того, що в моєму селищі, в моєму навчальному закладі, країні мене стосується, що залежить від мене. Я – творець майбутнього своїх дітей і онуків.

Патріотизм – це одна із якостей людського характеру. Він, подібно до любові, керує людською свідомістю, заставляючи робити великі і малі вчинки в ім'я своєї батьківщини. Патріотизм – величний вияв нескінченної любові до рідного краю. Патріотизм, як і честь виховує великих, сильних людей, які не рахуються з ціною свого життя й здатні пожертвувати ним заради рідної землі. Патріотизм породжує впевненість у собі, волю в перемогу, віру в свою націю, свій народ, він перетворює звичайну людину в безстрашну машину, яка не відчуває страху і болю, йдучи впевнено та безстрашно до своєї мети. Тоді мета патріота стає метою усього народу. Патріот живе в єдності зі своїм народом, він живе своїм народом, адже життя народу стає його життям.

А що ж таке патріотичне виховання? Патріотичне виховання – це планомірна виховна діяльність, спрямована на формування у вихованців почуття патріотизму, тобто доброго ставлення до Батьківщини. Таке виховання включає розвиток любові до своєї країни, національної самосвідомості й гідності; дбайливе ставлення до рідної мови, культури, традицій; відповідальності за природу; потребу зробити свій внесок у долю Батьківщини; інтерес до міжнаціонального спілкування; прагнення праці на благо рідної країни, її народу. На сучасному етапі розвитку України, коли існує пряма загроза денаціоналізації, втрати державної незалежності та потрапляння у сферу впливу іншої держави, виникає нагальна необхідність переосмислення зробленого і здійснення системних заходів, спрямованих на

посилення патріотичного виховання дітей та молоді – формування нового українця, що діє на основі національних цінностей:

- повага до національних символів (Герб, Прапор, Гімн України);
- участь у громадсько-політичному житті країни;
- повага до прав людини;
- верховенство права;

толерантне ставлення до цінностей і переконань представників іншої культури, а також до регіональних та національно-мовних особливостей;

- рівність усіх перед законом;

- готовність захищати суверенітет та територіальну цілісність України. Патріотичне виховання у нашому навчальному закладі здійснюється під час проведення навчальних занять, через систему виховних заходів, гурткову роботу, проведення екскурсій, написання науково-дослідницьких робіт, участь у конкурсах. Класні керівники у своїй роботі керуються Конституцією України, Концепцією Національно-патріотичного виховання, нормативними документами, наказами, розпорядженнями Президента України, Міністерства освіти і науки, обласного та місцевого управління освіти.

Провідна роль у вихованні молоді належить українській мові як духовному стержню нації. Рідна мова – найважливіший засіб патріотичного виховання. Вона була і є важливою сферою впливу на національну свідомість молоді. Розуміння студентами процесу повернення до рідних коренів, витоків українства, національного самоствердження і саморозвитку вже є проявом патріотизму. Учні мають усвідомити, що без оволодіння державною мовою неможливо стати повноцінним громадянином своєї держави, патріотом України та й просто інтелігентною людиною, кваліфікованим спеціалістом будь-якої галузі господарства. Актуальними сьогодні є думки І. Огієнка та В. Сухомлинського про те, що до найважливіших ознак нації належить рідна мова, а з нею витворена культура, яка стає душею нації, її духом. Зокрема, В. Сухомлинський зазначав, що в руках педагога слово є могутнім виховним засобом, яке здатне піднести, звеличити людину в її власних очах, утвердити її патріотичну свідомість і громадянську гідність, на все життя відкрити в її серці невичерпні й вічні джерела любові до своїх предків. У ліцеї велика увага приділяється збереженню і примноженню духовних цінностей, культурних національних традицій, шанобливому ставленню до української мови. Свідченням цього є такі щорічні заходи, як тематичні тижні «Української писемності та мови», «Рідної мови», літературно-музичні композиції до дня народження Т.Г. Шевченка, конкурси читців поезії, учнівських творчих робіт, дослідження родоvodu, історії рідного краю. Учні ліцею щороку беруть участь в

Міжнародному конкурсі знавців рідної мови імені Петра Яцика, мовно-літературному конкурсі імені Тараса Шевченка.

Великий виховний потенціал мають такі дисципліни як історія України, громадянська освіта, я у світі. Стрижневим моментом системи формування патріотичних якостей повинні стати історичні традиції перемог українського воїнства, самопожертва в ім'я захисту Батьківщини. Знання і дотримання традицій народу не можливе без хорошого знання історії Вітчизни, а саме: доби Київської Русі, доби Козаччини, Другої світової війни. Особливого значення набуває ознайомлення з історією героїчної боротьби українського народу за державну незалежність протягом свого історичного шляху, зокрема, у XX-XXI століттях це ОУН, УПА, дисидентський рух, студентська Революція на граніті, Помаранчева революція, Революція Гідності. Небайдужими залишають молодь історичні приклади прояву патріотизму однолітків (бій під Крутами, національний молодіжний рух в західній Україні, «живий ланцюг» на підтримку незалежності України у 1990 році, участь студентства в подіях Майдану та російсько-українській війні). Живим прикладом мужності і героїзму є захисники України, що боронили країну в минулому і зараз обороняють нашу державу від російської агресії. У навчальному закладі створено Куточок пам'яті земляків із Шепетівщини, які загинули героїчною смертю в битві за волю на східному кордоні України. Окремої уваги заслуговує волонтерська діяльність учнів та працівників. Увесь колектив долучався до акції збору теплих речей, продуктів харчування для воїнів. Була проведена робота по виготовленню москитних сіток. Напередодні Різдва та Великодніх свят проводяться акції щодо виготовлення оберегів та малюнків для воїнів. Динамічна волонтерська група «Милосердя» допомагає ветеранам та людям похилого віку.

Як відомо, велике починається з малого. Любов до України починається з любові до рідного дому, рідної малої батьківщини. Велику роботу в напрямку патріотичного виховання проводить керівник гуртка «Джура». Учні ліцею залюбки беруть участь у святах та годинах спілкування «Вечорниці на Андрія», «Колодій», «Святий Миколай», «Різдвяні дієства», «Пам'яті родоводу», «Шануймо своє – українське», «Писанка – символ життя». Вивчають стародавні та сучасні креативні техніки виготовлення великодніх писанок, крашанок інших символів та оберегів національних українських обрядів і традицій.

У навчальному закладі панує національний дух, усі урочисті заходи проводяться з використанням національної і державної символіки, українських вишиванок. Класні керівники на виховних годинах відкривають перед учнями яскраві сторінки історії української держави, навчають їх розуміння і необхідності дотримання норм і принципів чинного законодавства України, поваги до прав і свобод інших людей, шанобливого ставлення до державних символів.

Педагогічний колектив спрямовує свої зусилля на виховання учнівської молоді у дусі патріотичного обов'язку, готовності до військової служби. Патріотизм в Україні традиційно завжди мав духовні корені, насичені Православною вірою, яка вчить нас любити Батьківщину, як рідну матір, а якщо треба буде, то захищати її до останньої краплі крові. Сьогодні, у час війни, нерідко спостерігаємо випадки відмови щодо виконання святого для кожного громадянина військового обов'язку. Тому, аби сформувати у молоді моральний фундамент патріотизму, на уроках «Захист Вітчизни» проводяться заходи, що формують готовність юнаків до строкової військової служби: «Військовий обов'язок – справа честі кожного юнака», «Захист Батьківщини-святий обов'язок громадянина», «Ми - славні нащадки запорозьких козаків», «Славними шляхами Української повстанської армії», «Українська армія: історія і сучасність». Розвитку інтересу до військової професії та служби в Збройних Силах України сприяють заходи до Дня захисника Вітчизни, Дня перемоги: зустрічі з учасниками бойових дій в Афганістані, воїнами-атомцями, випускниками ліцею, які стали курсантами. Активна участь у національно - патріотичній дитячо-юнацькій грі «Джура» сприяє просвітницькій роботі серед учнівства з проблем історії, культури військової справи, державницької діяльності козацтва; переймання козацьких забав та військових ігор, традиційних козацьких видів спорту, фізичної культури; військових умінь з метою гартування козацького духу.

Ми глибоко переконані, що робимо добру справу, адже якщо молода людина гарно знає культурні народні традиції, поважає і дотримується їх, дійсно любить свою Батьківщину, готова захищати її, то її важко уявити деградованим п'яницею, крадієм, розпусником або наркоманом, вона не може бути безсовісним бандитом, злодієм, убивцею. За характером така людина не може бути зрадником. Постійно восьмикласники закладу відповідають за благоустрій могил і пам'ятників загиблим воїнам у Другій світовій війні, покладають квіти у дні визначних дат.

Патріотизм складає найважливішу ціннісну основу будь-якого демократичного суспільства і виступає суттєвим внутрішнім мотивом для саморозвитку і розкриття всіх потенціальних соціальних можливостей в духовній, економічній і соціальних сферах життя суспільства. Тому мета навчального закладу на сучасному етапі – виховати молодь гуманною, творчою, відповідальною, з активною життєвою позицією, яка могла б реалізувати себе. Без пробудження таких моральних феноменів, як патріотизм, обов'язок, совість, почуття власної гідності, працелюбність навряд чи можна розраховувати на поліпшення ситуації в країні.

Національно-патріотичне виховання дітей та молоді

Національно-патріотичне виховання дітей та молоді – це комплексна системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, громадських організацій, сім'ї, освітніх закладів, інших соціальних інститутів щодо

формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про благо свого народу, готовності до виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави. Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації.

Мета патріотичного виховання конкретизується через систему таких виховних завдань:

- утвердження в свідомості і почуттях особистості патріотичних цінностей, переконань і поваги до культурного та історичного минулого України;
- виховання поваги до Конституції України, Законів України, державної символіки;
- підвищення престижу військової служби, а звідси – культивування ставлення до солдата як до захисника вітчизни, героя;
- усвідомлення взаємозв'язку між індивідуальною свободою, правами людини та її патріотичною відповідальністю;
- сприяння набуттю дітьми та молоддю патріотичного досвіду на основі готовності до участі в процесах державотворення, уміння визначати форми та способи своєї участі в життєдіяльності громадянського суспільства, спілкуватися з соціальними інститутами, органами влади, спроможності дотримуватись законів та захищати права людини, готовності взяти на себе відповідальність, здатності розв'язувати конфлікти відповідно до демократичних принципів;
- формування толерантного ставлення до інших народів, культур і традицій;
- утвердження гуманістичної моральності як базової основи громадянського суспільства;
- культивування кращих рис української ментальності - працелюбності, свободи, справедливості, доброти, чесності, бережного ставлення до природи;
- формування мовленнєвої культури;
- спонування зростаючої особистості до активної протидії українофобству, аморальності, сепаратизму, шовінізму, фашизму.

Нормативна база

[Закон України від 18.01.2001 № 2235-III «Про громадянство України»](#)

[Закон України від 6.03.2003 № 602-IV «Про Державний Гімн України»](#)

[Закон України від 28.11.2006 № 376-V «Про голодомор 1932-1933 років в Україні»](#)

[Закон України від 9.04. 2015 № 315-VIII «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років»](#)

[Закон України від 09.04.2015 № 317-VIII «Про засудження комуністичного і націонал-соціалістичного \(нацистського\) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їх символіки»](#)

[Указ Президента України від 13.11.2014 № 872 «Про День Гідності та Свободи»](#)

[Указ Президента України від 13.11.2014 № 871 «Про День Соборності України»](#)

[Указ Президента України від 14.10.2014 № 806 «Про День захисника України»](#)

[Указ Президента України від 11.02.2015 № 69/2015 «Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні»](#)

[Указ Президента України від 22.02.2017 №17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років»](#)

[Указ Президента України від 18 травня 2019 року № 286/2019 "Про Стратегію національно-патріотичного виховання"](#)

[Постанова Верховної Ради України від 28.01.1992 № 2067-XII «Про Державний прапор України»](#)

[Постанова Верховна Рада України від 19.02. 1992 № 2137-XII «Про Державний герб України»](#)

[Постанова Верховної Ради України від 18.12.2018 № 2654-VIII «Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2019 році»](#)

[Постанова Кабінету Міністрів України від 17.10.2018 № 845 «Деякі питання дитячо-юнацького військово-патріотичного виховання»](#)

[Розпорядження Кабінету Міністрів України від 08.09.2009 №1494 «Про затвердження Плану заходів щодо підвищення рівня патріотичного виховання учнівської та студентської молоді шляхом проведення на постійній основі тематичних екскурсій з відвідуванням об'єктів культурної спадщини»](#)

[Наказ Міністерства освіти і науки України від 07.09.2000 № 439 «Про затвердження Рекомендацій щодо порядку використання державної символіки в навчальних закладах України»](#)

Наказ МОН від 31.03.2017 № 519 “Про затвердження Плану заходів Міністерства освіти і науки України щодо вшанування пам’яті Героїв Небесної Сотні”

Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.08.2019 № 1038 «Про внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 16.06.2015 № 641»

Лист МОН від 16.08.2019 №1/9-523 "Про національно-патріотичне виховання у закладах освіти у 2019/2020 навчальному році"

Педагогічна рада вирішила:

I. Інформацію директора ліцею Старого В. П. про виконання рішень попередньої педради взяти до уваги.

II. Заслухавши та обговоривши доповідь Малишко І. В. педагогічна рада вирішила:

1. Застосовувати продуктивне навчання в освітньому процесі, враховувати їх індивідуальні відмінності і можливості, впливати на формування професійної компетентності, освіченості особистості, забезпечувати підготовку до професійної діяльності в умовах сучасного високотехнологічного інформаційного суспільства.
2. Спрямовувати свою діяльність на використання сучасних освітніх технологій в освітньому процесі з метою покращення результативності у вивченні профільних предметів.
3. Допомогати випускникові орієнтуватися в сучасному суспільстві, формувати в нього здатність швидко реагувати на запити часу.
4. Творчу діяльність учнів організовувати таким чином, щоб навчання сприяло максимальному розвитку їхнього мислення, пізнавальних здібностей, самостійності, науковому пошуку.
5. Забезпечити наступність в упровадженні компетентнісного підходу на всіх ступенях навчання.
6. Здійснювати перехід на новий зміст освіти та нову парадигму в освіті: безперервна освіта впродовж життя.

III.

1. Продовжувати роботу з учнями ліцею щодо формування у них почуття патріотизму через навчальну діяльність, виховні заходи.
2. Більше залучати учнів до гурткової роботи, позашкільної діяльності, пошукової та дослідницької, екскурсійних походів та поїздок.

3. Активізувати співпрацю з батьківською громадськістю у напрямку патріотичного виховання.
4. Активізувати співпрацю з громадськими організаціями (Спілка ветеранів АТО, Спілка воїнів-афганців тощо)
5. Брати участь у конкурсах, змаганнях .
6. У своїй роботі керуватись нормативно-правовою базою щодо національно-патріотичного виховання.

Голова педради

Старий В.П.

Секретар педради

Козійчук Н. М